

การพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

THE MODEL DEVELOPMENT TO DEVELOP STUDENTS' CHARACTERISTICS ON SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY*

นางอัมพร เต่องศรี **

ดร.อันท์รัชดี นาพุทธ ***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒnarูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ก่อน ต่อ แล้วต่อที่แล้ว นักเรียนเข้ามาระบุนภาระทางตอนปลาย โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี จำนวน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการประเมินตนเองของนักเรียน การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การคาดคะนองและการสัมภาษณ์ก่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ t-test และตารางที่ข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย 4 ขั้นตอนได้แก่ การสร้างความตระหนักรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ การนำไปประยุกต์ใช้และการประเมินผล
2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า นักเรียน มีคุณลักษณะตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยรูปแบบการพัฒนาสามารถพัฒนาคุณลักษณะ

ของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกัน

คำสำคัญ: คุณลักษณะ/ นักเรียน/ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

The purposes of this study were to develop the model development to develop students' characteristics on sufficiency economy philosophy, and to evaluate its effectiveness. Twenty-four upper secondary level students of Wang Nam Yen Witthayakom School in Sa Kaeo Province were selected to participated in this study by a purposive sampling technique. Data were collected by self-behavior evaluation, in-depth interview, note taking and focus group. They were analyzed by using percentage, t-test and descriptive technique.

The findings were as follows:

1. The model development to develop

* คุณภูนิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** นิติเดลลักษณ์ปรัชญาคุณภูนิพนธ์ สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

students' characteristics on sufficiency economy philosophy was composed of 4 stages: 1) awareness of sufficiency economy philosophy; 2) activities for characteristics promotion; 3) application; and 4) evaluation.

2. The model development to develop students' characteristics on sufficiency economy philosophy had significant between post-test and pre-test at .05. This model could develop 3 characteristics for students namely : moderation, reasonableness and self - immunity.

๗๖

การพัฒนาประเทศในอดีตที่มุ่งเน้นความเจริญทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) มีอัตราการเจริญเติบโตในภาคอุตสาหกรรมมากกว่าภาคเกษตรและกรรมการทำให้ประเทศไทยต้องตกอยู่ภายใต้ระบบเศรษฐกิจทุนนิยม และกระบวนการทางการค้าโลก (Globalization) (ทรงจิต พูลลาก, 2548, หน้า 15) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ทำให้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ทำให้เด็กไทย มีพฤติกรรมการเลียนแบบเกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง การเร่งเร้าและการกระดุ้นในลักษณะบวิกันนิยมส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเบี้ยงเบน อ่อนแ昏หลบ เสื่อมจากการกระทำผิดกฎหมาย หมิ่นเหม่ ต่อศักดิ์ธรรมอันดีงาม นิค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ รวมถึงการขัดหลักธรรมในการดำรงชีวิตเริ่มเสื่อมถอยลง ส่งผลให้วิวัฒนาและค่านิยมที่ดีงามของคนไทยเริ่มจางหายไปพร้อม ๆ กับการล่มสลายของสถาบันครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรมของท้องถิ่น (ธีรพงษ์ มหาไวโร และฝ่ายวิชาการสำนักพิมพ์เดชะบุคส์, 2550, หน้า 19) รวมถึงการทุ่มเทือยและการปฏิบัติดุณที่เกินความพอดีตามสถานภาพของนักเรียน (พรสันต์ เอิศวิทยาวัฒน์, 2550, หน้า 5)

จากวิกฤติการณ์ดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ออกยุทธศาสตร์ฯ ตัวรับสืบที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปัจจุบัน นำทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 โดยมีนโยบายในการเสริมสร้างคุณธรรมในระบบการศึกษาไทย ได้แก่ เมื่อรับการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ เสริมสร้างความตระหนักและสำนึกรักในคุณค่าเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้น้อมนำปัจจุบันเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ห้าใจ และสามารถนำหลักการพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน สร้างประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, หน้า 53)

จากการที่กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้มีนโยบายให้สถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้และปลูกฝังให้นักเรียนนี้ทุกพัฒนาะในการดำเนินชีวิตตามแนวปั้นพูนแห่งมนุษย์ก้าวเพียงนั้น โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคมได้ดำเนินตนโดยรายส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีคุณลักษณะตามแนวปั้นพูนแห่งมนุษย์ก้าวเพียง แต่ที่ผ่านมาการดำเนินงานซึ่งไม่ได้ผลและยังขาดรูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมพัฒนา ที่เป็นรูปธรรม จากการศึกษาข้อมูลเมื่อต้นพ�นว่านักเรียนขาดคุณลักษณะตามแนวปั้นพูนแห่งมนุษย์ก้าวเพียงได้แก่ มีพฤติกรรมการใช้จ่ายทุนเพื่อยกภาระ ทะเลาะวิชาท มีพฤติกรรมซื้อขาย เกี่ยวข้องกับยาเสพติด นักทำพิดกฎหมาย ขาดเหตุผลในการตัดสินการกระทำต่าง ๆ มีปัญหาด้านการเรียน รวมทั้งมีความเสี่ยงด้านสุขภาพอนามัย โภชนาการ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาอย่างถูกวิธี และขาดจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วจัยจึงสนใจสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้นพูนแห่งมนุษย์ก้าวเพียงเพื่อนำมาใช้พัฒนาให้นักเรียนรู้จักความพอประมาณต่อตนเอง รู้จักเลือก

กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยเหตุผล มีพัฒนาการทางความคิด และสติปัญญา มีภูมิคุ้มกันเพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้นปูฯ เศรษฐกิจพอเพียง

2. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้นปูฯ เศรษฐกิจพอเพียง

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนมีคุณลักษณะตามแนวปั้นปูฯ เศรษฐกิจพอเพียงหลังการทดลองใช้รูปแบบ การพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้นปูฯ เศรษฐกิจพอเพียง สูงกว่าก่อนทดลอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย แนวคิดปั้นปูฯ เศรษฐกิจพอเพียง ทฤษฎีทางสังคมวิทยา แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของบุตร แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

- แนวคิดปั้นปูฯ เศรษฐกิจพอเพียง
- ทฤษฎีทางสังคมวิทยา
- แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของบุตร
- แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนา
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้นปูฯ เศรษฐกิจพอเพียง

- การสร้างความตระหนัก
- การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ
- การนำไปประยุกต์ใช้
- การประเมินผล

คุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้นปูฯ เศรษฐกิจพอเพียง

- ความเมตตา

 - การรู้เหตุผล
 - การมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์

- ความพอประมาณ

 - การไม่เบิกบานตนเองและผู้อื่น
 - การรู้จักพึงคนเองด้านการเรียน

- การมีภูมิคุ้มกัน

 - การมองโลกในแง่ดี
 - การป้องกันความเสี่ยง
 - การจัดการกับความเครียด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญของเรื่องที่ศึกษาอย่างเป็นระบบซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อนำ

ไปสู่การพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้นปูฯ เศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย การสร้างความตระหนัก การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ การนำไปประยุกต์ใช้ และการประเมินผล

1.1 การสร้างความตระหนัก หมายถึง การซึ้ง อธิบายถึงความสำคัญและการฝึกให้นักเรียน เกิดความเอาใจใส่ รับรู้และเห็นคุณค่าของ การพัฒนา คุณลักษณะตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ กิจกรรมเห็นคุณค่า กิจกรรม “ตามรอยเท้าพ่อ” กิจกรรม “เดินตามรอยเท้าพ่อ” กิจกรรมเล่าสู่กันฟังจาก “คำสอนพ่อ” กิจกรรม “เงินทองของมีค่า” กิจกรรม สะท้อนความคิด และ กิจกรรมผ่อนผูกตระหนักรู้

1.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ หมายถึง การจัดกิจกรรมเสริมให้แก่นักเรียนเพื่อส่งเสริม ให้มีคุณลักษณะตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย กิจกรรมโครงงาน กิจกรรมคลาสนัด พอเพียง กิจกรรมค่ายอาสาสมัคร กิจกรรมการจัดการ ขยะด้วยสำนึกรัก 5R กิจกรรมธนาคารความดี กิจกรรม นันทนาการ กิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และกิจกรรม การให้ตัวแบบ

1.3 การนำไปประยุกต์ใช้ หมายถึง นักเรียน นำความรู้ ความเข้าใจ คุณค่าของแนวคิดปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง และจากการจัดกิจกรรมส่งเสริม คุณลักษณะตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปสู่การ ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

1.4 การประเมินผล หมายถึง การติดตาม ผลการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้แบบประเมินตนเองของนักเรียน การบันทึก การสังภาษณ์ และ การสานทนาการอุ่นเครื่อง นักเรียนและผู้ปกครอง

2. คุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ลักษณะของนักเรียนซึ่ง ประกอบด้วย ความมีเหตุผล ความพอประมาณ และ การมีภูมิคุ้มกัน

2.1 ความมีเหตุผล หมายถึง การรู้เหตุ และผล และการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์

2.1.1 การรู้เหตุและผล หมายถึง การ

คิดหาเหตุผลในลักษณะเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่คาดว่าเป็นเหตุกับสิ่งที่คาดว่าเป็นผล และมีความรอบคอบ

2.1.2 การคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ หมายถึง การคิดแก้ปัญหารืออธินายอย่าง มีเหตุนิผล หรือตรวจสอบผลการกระทำ

2.2 ความพอประมาณ หมายถึง การไม่ เนียดเบียนตนเองและผู้อื่น และการพึงคนเองด้าน การเรียน

2.2.1 การไม่เนียดเบียนตนเองและ ผู้อื่น หมายถึง การห้าดูไม่ให้เกิดความเสียหาย แกะคนเองและผู้อื่นท้านสุขภาพ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

2.2.2 การพึงคนเองด้านการเรียน หมายถึง การใช้ความสามารถและความพยาบาล ของ ตนในการเรียนให้ได้ผลดี โดยไม่ขอความช่วยเหลือจาก ผู้อื่นมากเกินไป

2.3 การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การมอง โลกในแง่ดี การป้องกันความเสี่ยงและการจัดการกับ ความเครียด

2.3.1 การมองโลกในแง่ดี หมายถึง วิธี การคิดหรือคาดหวังของบุคคลในการปรับตัว เมื่อเผชิญ สถานการณ์ที่ต้องการหรือเมื่อเกิดปัญหาหรืออุปสรรคใน ชีวิต มีความเชื่อในด้านบวก มีความหวัง สามารถจัด ความวิกฤตจังหวะ เครียดหรือซึมเศร้าได้ และมีสุขภาพจิต ที่ดี พยายามอาจชนะอุปสรรคต่าง ๆ และเชื่อว่าจะมีความ สำเร็จอย่างที่ตั้งเป้าหมายไว้

2.3.2 การป้องกันความเสี่ยง หมายถึง การป้องกันอันตรายหรือการยั่งยืนก่อตัวไม่ได้ หรือสิ่งที่ ขัดกับกฎระเบียบ ตระหนักถึงผลเสียต่อตนและสังคม

2.3.3 การจัดการกับความเครียด หมายถึง ความสามารถในการจัดการความเครียดและ ความสามารถในการแก้ปัญหา

3. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาลัย

จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคณ อ่าเภอ วังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว จำนวน 752 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย จำนวน 24 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วจัยได้เลือกโรงเรียน วังน้ำเย็นวิทยาคณ อ่าเภอ วังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว เป็นพื้นที่ที่ศึกษาเพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปฏิชญาณรุกิจพอเพียง

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ คุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปฏิชญาณรุกิจพอเพียง ประกอบด้วย ความมีเหตุผล ความพอประมาณ และการมีภูมิคุุณกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคณ อ่าเภอ วังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว เลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 24 คน เป็นนักเรียนที่ขาดคุณลักษณะความมีเหตุผล ความพอประมาณ และการมีภูมิคุุณกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปฏิชญาณรุกิจพอเพียง ประกอบด้วย ขั้นตอนการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอนคือ การสร้างความตระหนัก การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ การนำไปประยุกต์ใช้ และการประเมินผล

2. แบบประเมินตนเองของนักเรียน เป็นแบบ

ประเมินพฤติกรรมคนของนักเรียนตามกรอบแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นชนิดเลือกตอบ (Check-list) จริง และ ไม่จริง จำนวน 59 ข้อ

3. แบบสัมภาษณ์ (In-depth Interview)

เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรง (Content Validity) ของคู่มือการจัดกิจกรรม โดยจัดสถานที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 คน จากนั้นนำเสนอด้วยตัวผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงเพิ่มเติมของคู่มือการจัดกิจกรรม และแบบสัมภาษณ์

2. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมิน และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบประเมินคานเรขาของนักเรียนไปทดสอบ (Tryout) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคณที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้แบบประเมินที่มีค่าอำนาจจำแนกดังต่อไปนี้ 0.25 - 0.88 จำนวน 59 ข้อ จากนั้น หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson formula 20 reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากัน 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทฤษฎีทางสังคมวิทยา แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัย ของกลุ่ม แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างจาก การสัมภาษณ์ครุที่ปรึกษาจำนวน 8 คนและผู้ปกครอง จำนวน 24 คน

3. ให้นักเรียนประเมินพฤติกรรมตนเอง ก่อน และหลังการทดลอง

4. รวบรวมข้อมูลจากการบันทึกของนักเรียน

เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5. stemming คุณภาพครูที่เปรียกษา จำนวน 8 คน ผู้ปกครอง จำนวน 24 คน และนักเรียน จำนวน 24 คน ตามกรอบแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลังการทดลอง

6. สนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ครูที่เปรียกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน จำนวน 8 คน การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ขาดคุณลักษณะตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากการ stemming จำนวน 24 คน โดยใช้สัดตัวร้อยละ

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ขาดคุณลักษณะตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 24 คน จากการ stemming คุณภาพครูที่เปรียกษาและผู้ปกครอง

คุณลักษณะ	จำนวนนักเรียน (24)	คิดเป็นร้อยละ	อันดับที่
ด้านความมีเหตุผล			
การรู้เหตุผล	21	87.50	
การมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์	20	83.33	
รวม	41	85.42	1
ด้านความพอประมาณ			
การไม่เบี้ยวเบี้ยนตนเองและผู้อื่น	17	70.83	
การพึงตนเองด้านการเรียน	20	83.33	
รวม	37	77.08	2
ด้านการมีภูมิคุ้มกัน			
การมองโลกในแง่ดี	17	70.83	
การป้องกันความเสี่ยง	19	79.16	
การจัดการกับความเครียด	18	75.00	
รวม	54	75.00	3
	132	78.57	

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนขาดคุณลักษณะตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม ร้อยละ 78.57 และเมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านความมีเหตุผลร้อยละ 85.42 ด้านความพอประมาณ ร้อยละ 77.08 และด้านการมีภูมิคุ้มกัน ร้อยละ 75.00

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตนเองของนักเรียนโดยใช้ค่าสัดตัวชี้วัดประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) ร้อยละ และ t-test

ตารางที่ 2 เมริตรเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (\bar{D}) และค่าทดสอบ (t) ก่อนทดสอบและหลังทดสอบ

การประเมินตนเอง	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	\bar{D}	t - test	p
ก่อนการทดสอบ	59	11.96	4.34	32.83	19.11*	0.00
หลังการทดสอบ	59	44.79	5.52			

$p < .05$

$df = 23$

จากตารางที่ 2 พบว่าคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลังการทดสอบใช้รูปแบบ การพัฒนาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่าก่อนการทดสอบ อ่าย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผล จากรสการประเมินตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการทดสอบใช้รูปแบบ การพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คุณลักษณะ	ก่อนการทดสอบ (ค่าเฉลี่ยร้อยละ)	หลังการทดสอบ (ค่าเฉลี่ยร้อยละ)	ค่าดัชนี ประสิทธิผล	ร้อยละ	อันดับที่
ด้านความนิ่นเหตุผล					
การรู้เหตุผลและผล	11.31	70.24	.6651	66.51	
การมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เฉลี่ย	13.10	69.64	.6506	65.06	
	12.20	69.94	.6557	65.57	2
ด้านความพอประมาณ					
การไม่มีเบื่อเมื่อตนเองและผู้อื่น	30.73	88.54	.8345	83.45	
การพึงต้นเองด้านการเรียน เฉลี่ย	17.36	80.90	.7688	76.88	
	22.71	83.96	.7924	79.24	1
ด้านการมีภูมิคุ้มกัน					
การมองโลกในแง่ดี	25.52	74.48	.6557	65.57	
การป้องกันความเสี่ยง	18.98	74.54	.6857	68.57	
การจัดการกับความเครียด เฉลี่ย	24.48	69.27	.5930	59.30	
	22.83	72.83	.6479	64.79	3
รวม	20.27	75.92	.6979	69.79	

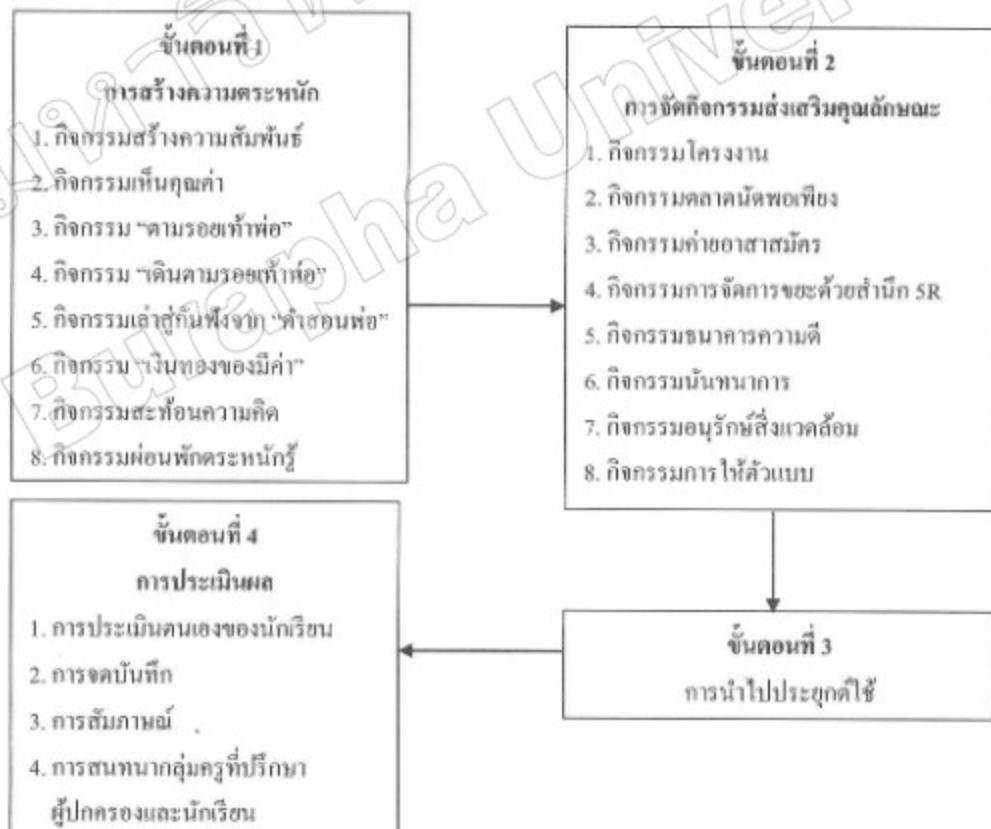
จากตารางที่ 3 พบว่า หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ค่าดัชนีประสิทธิผลโดยรวมเท่ากับ .6979 แสดงว่า นักเรียนมีคุณลักษณะตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมสูงกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ .6979 กิตติเป็นร้อยละ 69.79 และเมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนมีความพอประมาณสูงกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ .7924 กิตติเป็นร้อยละ 79.24 มีเหตุผลสูงกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ .6557 กิตติเป็นร้อยละ 65.57 และมีภูมิคุ้นกันสูงกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ .6479 กิตติเป็นร้อยละ 64.79

3. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive) จากการจัดบันทึก การสัมภาษณ์ รวมทั้งการจัดสถานที่นักเรียน กลุ่มครุภารกิจฯ ผู้ปกครองและนักเรียน โดยการ

วิเคราะห์เนื้อหาแต้วงสูป พบว่านักเรียนมีคุณลักษณะความมีเหตุผล ได้แก่ การรู้เหตุผลและผล และการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ความพอประมาณ ได้แก่ การไม่มีเบ็ดเตล็ดและผู้อื่น และการทึ่งตนเองด้านการเรียนและการมีภูมิคุ้นกันได้แก่ การมองโลกในแง่ดี การป้องกันความเสี่ยงและการจัดการกับความเครียด

สรุปผล

1. รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ การสร้างความตระหนัก การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ การนำไปประยุกต์ใช้ และการประเมินผล ดังนี้

2. ผลการใช้วรุปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การรู้เหตุและผล และการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ความพอประมาณ ได้แก่ การไม่เมี่ยดเบี้ยน คุณเรื่องและผู้อื่น และการฟังคนเรื่องด้านการเรียนและการมีภูมิคุ้มกันได้แก่ การมองโลกในฝ่ายดี การป้องกันความเสี่ยงและการขัดการกับความเครียด

อภิปรายผลการวิจัย

1. รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1 ผลการวิจัยพบว่า การสร้างความตระหนักสั่งผลต่อคุณลักษณะของนักเรียนด้านความมีเหตุผล ความพอประมาณ และมีภูมิคุ้มกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2543, หน้า 34) และนาแวนเนท (Ballantine, 1993, p. 91) ที่กล่าวถึงการสร้างพัฒนาการตระหนักไว้ว่า เป็นกระบวนการที่น่าจะให้นักเรียนเกิดความเอาไว้ได้รับรู้ และเห็นคุณค่าในประยุกต์การณ์และพฤติกรรมต่างๆ ทั้งที่เป็นปัจจุบันและนานาชั้นรุ่นที่เกิดขึ้นในสังคม ช่วยส่งเสริมให้มีการเรียนได้ลงมือปฏิบัติจรรยาบรรณด้วยตนเอง และพิศานา แบบมีดี (2551, หน้า 313) ได้เสนอการ พัฒนาด้านจิตพิสัยของบุตร (Bloom) เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ดีแก่นักเรียนเพื่อนำไปสู่การมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ขั้นการรับรู้ ขั้นการตอบสนอง ขั้นการเห็นคุณค่า ขั้นการจัดระบบ และ ขั้นการสร้างคุณค่า นิสัย ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนรับมาอย่างสม่ำเสมอและทำจนกระหึ่มเป็นนิสัย สอดคล้องกับสุพัตรา สุภาพ (2551, หน้า 38-40) ที่กล่าวว่า ใน การปลูกฝังระเบียบวินัย ปลูกฝังความมุ่งหวัง สอนให้มีทักษะ และสอนให้บุคคลรู้จักบทบาทและทัศนคติต่างๆ ของตนเอง เพื่อที่จะพัฒนาให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และนำไปสู่คุณลักษณะที่ดีตลอดชีวิตของบุคคลโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผู้กระทำการขัดเกลา ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน และกลุ่มอ้างอิง สอดคล้องกับงานวิจัยของพรสันต์ เลิศวิทยาวิวัฒน์ (2550) พบว่า รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยขั้น

ตอนส่าคัญ 11 ขั้นคือ 1) สร้างความตระหนัก 2) กำหนด
ความรับผิดชอบ 3) ให้ความรู้ความอบอุ่น 4) สร้าง
ความสัมพันธ์ 5) สร้างความมั่นใจ 6) สร้างการมีวินัย
7) ปลูกฝังค่านิยม 8) ส่งเสริมการเรียนรู้ 9) เป็นตัวแบบที่
ดี 10) ให้ความช่วยเหลือ และ 11) ให้กำลังใจ สอดคล้อง
กับงานวิจัยของควรรัตน์ อุทัยพยัคฆ์ (2548) พบว่า
รูปแบบการสอนแนวทุทธิวิธีเพื่อสร้างพฤติกรรมการ
อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมี 8 ขั้นตอน คือ สร้างความตระหนัก
และเขตคติ คิดถึงสานะดูของปัจจุบัน เสนอ และคิด
ทางเลือก วางแผนดำเนินการ ประเมินทางเลือก ปฏิบัติ
ตามขั้นตอน ประเมินและปรับปรุง วัด ประเมินผลและ
สรุปผล สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้แบบทฤษฎีการ (2550, หน้า
62-72) ที่เน้นนโยบายให้สถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้
และฝึกฝนให้นักเรียนมีคุณลักษณะในการดำเนินชีวิต
ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสร้างความรู้
ความเข้าใจ จัดกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียน
มีทักษะ ค่านิยม เมตตาความตระหนักและเห็นความสำคัญ
ในการปฏิบัติงานตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
สอดคล้องกับงานวิจัยของพญพร แสงกู่ (2547) พบว่า
การสร้างความตระหนักทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญ
ของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบและข้อบังคับของสถาน
ศึกษา การประหัดด้อมและนิยมไทยและการปฏิบัติตาม
กฎหมาย

1.2 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้นฐานฯ เศรษฐกิจพอเพียง ส่งผลกระทบต่อคุณลักษณะความมีเหตุผล ความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกัน ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2542, หน้า 155-160) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้นำความรู้ความเข้าใจ คุณค่าและความสำคัญของคุณลักษณะที่ดีไปฝึกปฏิบัติ และสามารถทำอย่างหลากหลาย ได้แก่ การจัดอบรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความสนใจ หรือโครงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ การจัดกิจกรรมโภชณรูป ชุมชนพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ชุมชนต่าง ๆ กิจกรรมอาสา โครงการเพื่อนช่วยเพื่อน โครงการกิจกรรมร่วมกับชุมชน และโครงการศึกษาดูงานนอกสถานที่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฤทธาภรณ์ มาเสตีวรวงศ์ (2550, หน้า

160-182) ที่พบว่ากิจกรรมเสริมราชได้ให้ทางเลือกเป็น กิจกรรมเสริมรายได้จากโครงงาน ได้เรียนรู้ทักษะอาชีพ และการจัดการการเงินพื้นฐาน ส่งผลต่อการเรียนรู้เรื่อง การรู้เท่าทันในการบริโภค ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้การ วางแผนและตระหนักรถึงการใช้ทรัพยากร อย่างมีคุณค่า และสร้างสรรค์ สอดคล้องกับทิศนา แบบนี้ (2551, หน้า 237-239) ได้นำเสนอขึ้นด้วยการพัฒนาอันจะ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน โดยการ สังเกตจากตัวแบบที่สามารถถ่ายทอดทั้งความคิดและการ แสดงออกได้พร้อมๆ กัน การสังเกตตัวแบบเป็นการ กระตุนให้นักเรียนเกิดความสนใจ นักเรียนได้รับรู้ เห็น คุณค่า และการลงมือกระทำหรือปฏิบัติ จนเกิดพฤติกรรม ที่ถาวร สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางคล เทียนเพ็มพูน (2546) และเทวนาร์ ดีหล้า (2546) พบว่า รูปแบบวิธี การปลูกฝังทุนธรรมจริยธรรม คือ ครูอาจเรียบประพดต ตนเป็นแบบอย่างที่ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางคล ศัยบุล และชฎาโนนยู วงศ์สิงห์ (2550) พบว่า รูป แบบการเสริมสร้างพุทธิกรรมการด้วยชีวิตที่พอกเพียง ตามแนวพระราชดำริ คือ ใช้กระบวนการพัฒนาตนเอง ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านอนุรักษ์ทรัพยากรและชีวิ แนวคิดอ่อน ด้านเทคโนโลยี และด้านเหตุการณ์กิจ

2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวโน้มประชากรยุคอาชีวศึกษา

2.1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะด้านความมีเหตุผล ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์และผล และการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาสociety ฯ และสังคมแห่งชาติ (2548 ก, หน้า 1-5) กระทรวงศึกษาธิการ (2550, หน้า 62-72) gon ก็อกดี แก้วเทพ (2550, หน้า 24) และทองทิพยา วิริยะพันธ์ (2550, หน้า 12-15) ที่สรุป "ได้ว่า ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล บนพื้นฐานของความต้องการ โดยใช้สติปัญญา มีความรอบรู้ และรอบคอบ ไม่หลงใหลไปกับกระแสแสวงดุณิชย์ ซึ่งจะนำไปสู่การใช้จ่ายเกินตัว หรือการใช้เงินอย่างไม่มีคุ้มค่า และมีความซื่อสัตย์สุจริต สอดคล้องกับเย็นใจ เลาหวนิช (2550, หน้า 4) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการใช้เหตุผลในการคิดและการทำ ประกอบด้วยพฤติกรรมการกำหนดเป้าหมาย พฤติกรรมการวางแผน พฤติกรรมการ

การตัดสินใจด้วยการใช้ปัญญา พฤติกรรมความซื่อสัตย์ สุขวิช พฤติกรรมความเพียรความอดทน พฤติกรรมการหันหนอน และพฤติกรรมการแบ่งปัน สอดคล้องกับโภคภณ์ (2552, หน้า 2) ที่อธิบายว่า ความมีเหตุผล ทำให้บุคคลได้ใช้ข้อมูลเพื่อการคิดแก้ปัญหา ตัดสินใจ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีเหตุผลและน้ำหนักในการอธิบาย ทำให้ได้คิดอย่างรอบคอบ คิดถึงสภาพแวดล้อม คิดถึงผลที่เกิดตามมาหังกับตนเองและผู้อื่น ความมีเหตุผลจึงประกอบด้วย การคิดแบบมีเหตุและผล และการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันฯ พอดี (2548) พบว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนตามปรัชญาของเหวนรูกิจพอเพียงคือ มีเหตุผล พ่อประมาณ และมีกิจทันกันในดัวที่ดี

2.2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะด้านความพอประมาณ ซึ่งประกอบด้วย การไม่เบียดเบี้ยน พูนเรื่องและผู้อื่น และการพึงสนใจด้านการเรียน ชอบคล้องกันสำนักงานคุณธรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (2548 ท, หน้า 1-5) และกระตรวจศึกษาธิการ (2550, หน้า 62-72) ที่ให้ความหมายความพอประมาณว่า หมายถึง ความพอเพียงที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบี้ยนคนเองและผู้อื่น การทำอะไรที่ไม่เกินตัวจนเกินไป ในสังคม การดำเนินชีวิตให้เป็นไปตามขั้นตอน รู้จักการประเมินตน รู้จักศักยภาพของตนที่มีอยู่ และรู้จักสภาพแวดล้อมของชุมชนและสังคมที่อาศัยอยู่ ชอบคล้องกับสุเมรุ ดันติเวชกุล (2548, หน้า 22-23) ที่กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียงคือ มีความพอประมาณในการดำรงชีวิต โดยยึดหลักการพึงดูแล 5 ประการ คือ พึงดูแลเรื่องอาหารจิตใจ ทางสังคม ทางชีวภาพในไลชี และทางเศรษฐกิจ ชอบคล้องกับสมพร ตามสิทธิ (2549, หน้า 36) ที่กล่าวว่า ความพอประมาณ คือ การปฏิบัติที่พอเหมาะสมดี กินพอประมาณ พักผ่อนพอประมาณ ออกร้าวถังกากพ่อประมาณร่วมกิจกรรมทางสังคมพอประมาณ ไม่เท็จแก้ด้วย และชอบคล้องกับดวงเดือน พันธุวนาวิน (2552, หน้า 11) ที่กล่าวว่า ความพอประมาณเป็นการกระทำที่ไม่เบียดเบี้ยนคนเองและผู้อื่นและมีพุทธิกรรมการพึงดูแล และชอบคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ ลาตี (2543) พบว่าคนสมบัติของคนที่ดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจ

พอเพียงได้แก่ รู้จักฟังคนอื่น ด่าร่วงชีวิตอย่างมีศักยภาพ มีความสามารถในการวิหารจัดการ รู้จักคิด รู้จักระบุน นิความเข้ม อดทน ไม่ท้อถอย มีความสามารถคิด มีการแสวงหาความร่วมมือ มีการรวมกลุ่ม และความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นคณะ มีการศึกษาข้อมูล ข้อความรู้ เพื่อนำมาปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ รู้จักการอยู่ร่วมกันอย่างเกือบถูก และรู้จักพัฒนาตนเอง

2.3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะด้านการมีภูมิคุ้มกัน ซึ่งประกอบด้วย การมองโลกในแง่ดี การป้องกันความเสี่ยงและการจัดการกับความเครียด สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาศธ.นร.รุก起 และสังคมแห่งชาติ (2548 ก, หน้า 5) ที่ให้ความหมายว่า การมีภูมิคุ้มกันในด้านที่ดีว่า หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล สอดคล้องกับงานด้าน วนิชทางนนท์ (2552, หน้า 6) ที่กล่าวว่า ภูมิคุ้มกันที่ดีประกอบด้วย ความมีสติสัมปชัญญะ การมองโลกในแง่ดี การป้องกันความเสี่ยง และการจัดการกับความเครียดอย่างเหมาะสม นอกจากนี้คุณลักษณะด้านภูมิคุ้มกันที่เกี่ยวข้องกับการมองโลกในแง่ดี aldo ดังดังกล่าว ที่ได้รับการพัฒนาความเสี่ยงสอดคล้องกับงานของของเชียร์ และกัน (Scheier et al., 2001, pp. 189-216) พบว่าบุคคลที่มีอุปโภคในเมืองต้องเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างไม่ได้เดียวดายไปทั้งหมด ไม่ถือหรือต่อถืออุปสรรคที่เกิดขึ้น ด้านการป้องกันความเสี่ยงสอดคล้องกับแนวคิดของดาลเลน และไวท์ (Dahlen & White, 2006, pp. 903-915) ที่กล่าวว่า การป้องกันความเสี่ยง เป็นการป้องกันอันตรายหรือการข้ามจากสิ่งที่ไม่ดี หรือ

สิ่งที่ขัดกับกฎระเบียบ และผลการวิจัยด้านภูมิคุ้มกันที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความเครียดสอดคล้องกับงานวิจัยของพระพุทธ วรรณลักษณ์ (2548) พบว่า ความสามารถในการจัดการกับความเครียดเป็นการจัดการกับอารมณ์ ได้อย่างเหมาะสม สามารถเลือกใช้วิธีการจัดการกับอารมณ์ ได้อย่างเหมาะสม สามารถลดรู้สึกเหตุของความเครียด รู้วิธีผ่อนคลายและหลีกเลี่ยงสาเหตุ พร้อมทั้งเมื่อยเบน พฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในระดับนโยบาย

1. จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้รชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุกกิจกรรมส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันสูงขึ้น ดังนั้น โรงเรียนควรสร้างเครื่องข่ายเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการน่ารู้และกระบวนการพัฒนาคุณลักษณะตามแนวปั้รชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียน

2. โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะตามแนวปั้รชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะด้านการมีภูมิคุ้มกันเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะด้านการมีภูมิคุ้มกัน

2. ควรมีการวิจัยเพื่อปรับปรุงเพิ่มคุณลักษณะของนักเรียนตามแนวปั้รชญาเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา ในระดับชั้นต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2550). เศรษฐศาสตร์ธุรกิจระหว่างประเทศ: คณะเศรษฐกิจศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กนกศักดิ์. (2542). แนวการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____ (2543). รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบหรือแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: คุรุสภาคาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). หลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการแข่งขันด้านหัวรุ่นผู้นำริหาร การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสถาบันพัฒนาครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา.

ไกศล มีคุณ. (2552). ความมีเหตุผล ใน การประชุมปฏิบัติการฝึกอบรมนักวิจัย ภายใต้โครงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพหุด้านทางจิตดามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาจิตมิติใหม่ด้านนิทาน, จัดโดยโครงการวิจัยแม่นท: การวิจัยและพัฒนาระบบทุติกรรมไทยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.), วันที่ 22 - 25 เมษายน พ.ศ. 2552 ณ โรงแรมระยองรีสอร์ต จังหวัดระยอง. คณะกรรมการขับเคลื่อนเรียนรู้กิจพอเพียง. (2548 ก). เกษตรธุรกิจพอเพียงคืออะไร. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

งามดา วนินานนท์. (2552). เครื่องมือวัดถูกมิคุ้มกันตนและการวิจัย. ใน การประชุมปฏิบัติการฝึกอบรมนักวิจัย ภายใต้โครงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพหุด้านทางจิตดามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาจิตมิติใหม่ด้านนิทาน ครั้งที่ 1, จัดโดยโครงการวิจัยแม่นท: การวิจัยและพัฒนาระบบทุติกรรมไทยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.), วันที่ 22 - 25 เมษายน พ.ศ. 2552 ณ โรงแรมระยองรีสอร์ต จังหวัดระยอง.

จุฬาภรณ์ มาเสถียรวงศ์. (2550). เด็กไทยบนทางสามแพร่ง: บทสังเคราะห์กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด ในโครงการติดตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนรายชั้นหัวด. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.).

ณัฐพร แสงกุล. (2547). การศึกษาครรลองนักเรียนตามโครงการเยาวชนคนกว่าครึ่งพันของสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณหินรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ควรรัตน์ อุทัยพัฒน์. (2548). การพัฒนาภูมิแบบการเรียนการสอนนวนิพนธ์ชีววิชเพื่อสร้างพุทธิกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัย. ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์บริหารวิทยาศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุวนานวิน. (2552). ผู้นำจิตพอเพียงกับการพัฒนาที่ยั่งยืน: แผนการวิจัยระบบพุทธิกรรมไทยระดับ 2. ใน การประชุมปฏิบัติการฝึกอบรมนักวิจัย ภายใต้โครงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพหุด้านทางจิตดามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาจิตมิติใหม่ด้านนิทาน ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โครงการวิจัยแม่นท: การวิจัยและพัฒนาระบบทุติกรรมไทยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).

ทรงจิต พุดลาภ. (2548). การวิจัยและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในกระบวนการเด็กทางสายฝ่าย ((Research and Economic Community Development along Sufficiency Economy on Process of "Sen-Thang-Sai-Fai"). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

ทองทิพพา วิริยะพันธ์. (2550). เศรษฐกิจพอเพียง: ความพอเพียงมั่นคงร่วมในประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: G.P. CYBERPRINT.

พิศนา แขนเมธี. (2551). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ดำเนินสุก潭การพิมพ์.

เทวินทร์ ดีหล้า. (2546). พุทธิกรรมและแนวทางการสร้างเสริมจริยธรรมและวินัยของนักเรียน โรงเรียนศิริมาศ อําเภอพาน จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- ธีรพงษ์ มหาไวโร และฝ่ายวิชาการ สำนักพิมพ์เดอะบุ๊ก. (2550). แผนพัฒนาศรัทธาและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554). กรุงเทพฯ: เดอะบุ๊ก.
- นงคล เกี้ยวนเพิ่มพูน. (2546). การปฏิกริยาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มนุษย์นิยมจิตต์, สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พรพรรณ พะรัตน์. (2548). การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนวัยรุ่น. ปริญญาโทนิพนธ์การศึกษาคุณลักษณะจิตต์, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสต์วิทัศน์.
- พรสันต์ เลิศวิทยาวัฒน์. (2550). รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มงคล ศัยยอกุล และชญาณิชญ์ รุ่งรัตน์. (2550). รูปแบบการเสริมสร้างพฤติกรรม “การดำเนินชีวิตที่พอเพียงตามแนวพระราชดำริ” ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์. นราสารน์, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์.
- เข็มใจ เดชาวิพิช. (2550). ปรัชญาศรัทธาพ่อเพื่อยังกับกรุงรัชกาลถ้วนกับคุณธรรมศาสตร์. บทความทางวิชาการ ประกอบการอภิปรายในการประชุมปฎิบัติการ รุ่นที่ 1 ครั้งที่ 4 เรื่อง “แผนงานวิจัยเพื่อเพิ่มพูนจริยธรรม ปัญญา และสุขภาพจิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง” จัดโดยโครงการวิจัยแม่บท: การวิจัยและพัฒนาระบบ พฤติกรรมไทยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) 8-11 พฤษภาคม พ.ศ. 2550.
- สมพร เพพสิมาชา. (2549). การเตือนความตระหนักรู้ในสังคมไทย ศรัทธาพ่อเพื่อย่างช่วยแก้ปัญหานา粗 ความยากจนและการทุจริต. กรุงเทพฯ: มองทุนเข้าระบบ.
- สมศักดิ์ ดาดี. (2543). ความคิดเห็นทางการค้านบินพาณิชย์และการพัฒนาศรัทธาในโรงเรียนประถมศึกษา ลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาทางสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สายฟ้า หยกปักพี. (2548). การนำเสนอบนเวทกิจการพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศึกษา, ภาควิชานโยบายการจัดการและการเป็นผู้นำทางการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัตรา สุภาพ. (2551). กារชี้ดีเกล้าท้าทั่งสังคม. ใน พิพารณ์ ไหหลีสุด (บรรณาธิการ), สังคม และวัฒนธรรม (หน้า 38-39). กรุงเทพฯ: ด้านสุภาพการพิมพ์.
- สุเมธ ตันติราษฎร์. (2548). หลักธรรมหลักทำตามร้อยพระอุคลนาก (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ค่ายสุภาพการพิมพ์.
- Ballantine, H. (1993). The sociology of education. USA: Simon and Schuster.
- Dahlen, E. R., & White, R. P. (2006). The big five factors, sensation, seeking and driving anger in the prediction of unsafe driving. *Personality and Individual Differences*, 41, 903-915.
- Scheier, M. F., Carver, C. S., & Bridges, M. W. (2001). Optimism, pessimism and psychological well-being. in E. C. Chang (Ed.). *Optimism and Pessimism: Implications for theory, Research and Practice*, Washington, DC: American Psychological Association.